



ELŐFIZETÉSI ÁRAK : Egész évre 8 frt, félévre 4 frt,
negyedévre 2 frt. Egyes szám ára 16 kr.
Előfizethető a kiadóhivatalban Budapesten, IV. ker.,
Kecskeméti-utca 6.

BUDAPEST, 1886. JANUÁR 10.

Megjelen minden vasárnap.
Szerkesztő lakása: József-körút 48. szám, a hova a
kéziratok küldendők.
Minden közleményt díjazunk.

AZ ALIBI.

Irta Balázs Sándor. — Rajzolta Aggházy Gyula.

Kajetán Dávid a neve s gazdag magánzó.

Olyan gazdag, hogy neve Budapest legtöbb adófizetőinek névsorába van fölvéve, de azért épenséggel nem boldog.

Pedig nemcsak pénze van sok, van fiatalsga s van egészsége is.

Az ember azt hinné, hogy e három tulajdonság elég a boldogságra.

Nála nem volt elég.

Mi hiányzott hozzá? Az asszony?

Teljességgel nem. Megcsökönysödött agglegény volt és soha nem is gondolt nő által nyujtható sem törvényes, sem törvénytelen boldogságra. Sőt kerülte, mondhatni gyűlölte és félte őket.

Hogy ezt miért cselekedte, talány volt, de tény volt: sőt még több volt: botrány volt.

Különösen a mamák szemében, kik eladó leányokban bővölködtek, s olyan halmak tekintették a dúsgazdag házi urat, ki megérdemli a maszlagot, melyet tavába dobnak, s teljességgel méltó rá, hogy ellene minden kigondolható alkalmából halászat rendeztessék.

De botrány volt a lányok szemében is, mert Kajetán Dávid nemcsak virilista, de igen csinos ember is volt, s így annál jobban boszantotta őket, hogy olyan vértet visel a mellén, a legtüzesebb szemekből kiröppent nyilak is visszapattannak.

Mert visszapattantak, mert ő nem volt ostoba hal, s

soha sem kapta be sem a maszlagot, sem a horgot. Teljességgel nem lehetett őt megcsipni.

De botrányvá vált lassanként az egész városban is, mert mindenki megbotránkozott szokatlan és természetellenes magaviseletén, s lassankint a legkülönbözőbb hírek és feltevések jöttek felöle forgalomba.

Olyan gyanúsítások, melyek annyira rossz hirbe hozták nevét, hogy minden gazdagsága daczára még a városi képviselő testületbe sem választották be, holott neki arra törvényes jussa lett volna.

A tömeg sohe sem hocsátja meg a meg nem fejthető talányokat, s Kajetán Dávid egész a legközelebbi napokig kitalálhatatlan titok maradt.

Egy ismeretlen fiatal szűznek kellett érkeznie, hogy e talány leple lerántassék. No de ne rontunk ajtóstól a házba.

Rehabilitáljuk először a méltatlanul gyanúsított és rágalmazott hőst, s mondjuk ki egész határozottan, hogy Kajetán Dávid barátunk inkább részvétünkre, mint gyűlöletünkre érdemes, mert Kajetán Dávid ártatlan, becsületes és jószívű ember, — csakhogy bogara van. — S ez a bogár rossz bogár: a *félelem*, mely egész életét nyugtalansággal és aggodalommal tölti el.



„Egy nagy kérésem lenne önhöz kedves kisasszony.”

Mitől fel? a legrosszabbtól a mi egy virilistát érhet: az akasztófától. Mindig attól reszket, hogy felakasztják.

Pedig soha egész életében nem cselekedett olyasmit, a mi őt a törvénnyel csak legcsekélyebb összeütközésbe hozta volna is, annál kevésbé oly valamit, a minek jutalma ily ritka felmagasztalás szokott lenni.

De a bogár azért bogár, mert bolondság. Nála is bolondság volt, de azért folyvást ott zsihogott a fejében.

Honnan mászott oda, mikor mászott oda, nem tudja senki, de ott volt s maig is ott van, s nem is igen hihető, hogy valaha kicsalhatná valaki.

Ez a félelem megmérgezte egész életét s folytonos lázban és izgalomban tartotta egész lényét.

Nem is tréfa dolog folyvást akasztófától félni!

Ha valahol rablógylökkosságot vagy oly büntény követetett el, melynek valószínű jutalma bitó szokott lenni, mindjárt megijedt, hogy no, most már ezért őt fogják felkötni.

S hogy ezt a bús sorsot kikerülje, mindig résen állott, s mindig azon volt, hogy alibijét minden pillanatra, a nap és éj bármely órájára hitelesen kimutathassa.

Egész életvekenysége erre volt irányozva. Mindig ázsinórozott jegyzőkönyvet hordott zsebében, melyben hol léte és tartózkodási helye óráról órára pontosan be volt jegyezve, azon emberek neveivel egyetemben, kik jelen voltak, s szükség esetén tanúságot tehetnének mellette.

Sőt rendkívülibb esetekben e feljegyzéseket még tanú aláírásokkal is hitelesíttette.

Ez volt a bogara.

De hisz azért megházasodhatott volna az istenadta, mondhatja akárki.

Őn is azt mondom, de ő nem így gondolkodott. Ő úgy gondolkodott az isten adta, hogy az, a ki az akasztófát egész biztonsággal ki akarja kerülni, annak legelőször is az asszonyokat kell kikerülni.

Ez a második bogara volt, mely a francia rendőr abból a mondásából származott, hogy keresd az asszonyt!

Senki se tudta volna kiverni a fejéből, hogy a ki akasztófára jut, az ezen asszonyért vagy asszony által jut oda.

Hiába mondták neki a józan esze is, a barátai is, hogy az akasztófát is, mint minden kitüntetést meg kell érdemelni; ő erre azzal felelt, hogy előhúzott zsebéből egy hosszú lajstromot, s felolvasta azok neveit, kik tévedésből s ártatlanul jutottak a magasba. S azután azt kérdezte, hogy hát mért tartsa épen ő magát kivételnek? Különösen Budapesten, a hol az egyéni szabadságot a világon legkevésbé tisztelik, s gyakran a legcsekélyebb pletykára elfogadják az embert!?

S ha egyszer elfogták, minden áron rá akarják bizonyítani valakinek a gyilkosságát, s úgy meghurczolják a nevét, hogy rosszabb híre lesz mintha valóságos gyilkos lenne. S akkor meg az illető akasztja fel maga magát. A kit egyszer becsuknak, ha csak egy kis becsületérzés van benne, az ki nem kerüli a szeged.

Bogara volt ugyan, de a mint látjuk elég jól okosodik s épen nem kötözni való bolond, mint a színházi jegyszedők tartják, a kiknek mindig megmondja a nevét, mikor helyét elfoglalja, s felhívja őket, hogy jól meg-

nézzék őt, hogy esetleg ittléte felől tanúságot tehesse-nek. Ugyanezt teszi a korezmában a pinczerekkel, a vendéglőben a kapusokkal. A lóvonatú vasúton ismeretségeket köt idegenekkel, s névjegyét cserél velük, vagy felírja neveiket. Házmesterének egyszer mindenkorra lelkére van kötve, hogy jól számon tartsa, hogy mikor megy el hazulról, mikor érkezik haza. A láncz-híd jegyszedői rendes fizetést húznak tőle, de azért föl kell jegyezniök, hogy mikor látják őt áthaladni. Ha sétál és ismerősökkel találkozik, mindig szóba áll velük, tüzet kér tőlük vagy megkérdi, hogy hány óra lehet? Ha nem találkozik, akkor a kofákkal és gesztenyesütőkkel áll szóba, tele vásárolja zsebeit, de mindegyiknek megmondja, hogy hogy hívják, s felkéri őket, hogy jól emlékeztetükbe vessék az arcját. Ugyanezt teszi a trafikosokkal is, pedig nem is pipás. Vásárolt szivarait a házmester szívja el, a gesztenyét és almát meg a gyermekei kapiják. Ezt a furfangos módot találta ki, hogy haza érkezését lessék, s tudomást vegyenek fölé.

Hát még a rendőrökkel? Ezekkel áll csak jó viszonyban! Mindig van valami kérdezni valója az útczai őrszemektől, s mindegyiktől megkérdi, hogy hát ismerik-e? Mindenki úgy ismeri őt mint a rossz pénzt!

Bánja is ő, ha félbolondnak tartják is, csakhogy alibijét minden pillanatra kimutathassa. Nála az a legfőbb dolog a világon.

S mind ez óvintézkedések daczára sem nyugodt. Egész élete félelem és rettegés az istenadtnak.

A mult hetekben, az első nagy vihar, mely oly váratlanul és rohamosan érkezett, hogy csak kevés ember szabadult szárazon az útczán járók közül, őt is egy kapu alá üzte, a hol rajta kívül még csak egyetlen menekült volt — egy fiatal leányka.

Kajetán remélte, hogy később még többen is fognak érkezni, de bizony nem érkeztek. Az egész vihar alatt egyes egyedül volt a fiatal leánynyal. Szép kis gyermek volt, magas karcsú termettel és szép nagy kék okos szemekkel. De mindezt Kajetán nem vette észre, s ha az első fél óra után (mert a vihar jó soká tartott) még is átadta névjegyét, s élő szóval is bemutatta magát, az értelmes olvasó tudja, hogy ez nem a szép kék szemek kedveért történt.

A kapu alá menekültek abban a helyzetben vannak, mint egy hírnélküli fürdő vendégei és a tengeren utazók. Egymásra vannak utalva, s akarva, nem akarva meg kell ismerkedniök.

Kajetán is megismerkedhetett a szép kék szemű leánnyal, mert a közeledés könnyű volt. Közös baleset hozta őket össze, a vihar folyvást zúgott.

Beszélhettek az időről, s panaszkodhattak, hogy milyen rossz, ha az ember nem visz esernyőt magával.

Meg is tették, de mikor a vihar és zápor szünni kezdett, s a leányka távozni készült, Kajetán eleibe állt és meggátolta kilépését.

— Egy nagy kérésem lenne önhöz, kedves kisasszony.

A leányka nem felelt, csak egy ijedt és kérdő tekintettel.

— Kegyeskedjék itt ezt a kis jegyzéket aláírni. Semmi egyébbet nem tartalmaz, mint annak elismerését, hogy mi ma, a vihar alatt a kapu alá menekültünk, s együtt töltöttük el itt ez órát.

— Ezt nem teszem! — mondá a leányka és újból ki akart lépni a kapu alól.

Kajetán újból útját állotta.

— De miért nem, kisasszony? kegyedre nézve ez oly csekély fáradság, reám nézve pedig oly fontos, életbevágó dolog.

A leányka kis leányka volt, de ma már a kis leánykák is okosok. Elpirult, lesütötte szemeit, s azt felelte, hogy majd adna nekem a mama!

Azután mint a megriasztott öz, egy gyors szökelléssel kinn volt a kapun, s gyorsan tovairamodott.

Gyorsan, de nem elég gyorsan. Kajetánnak sikerült nyomában maradni, s emlékezetébe vésni a ház számát, melynek kapujában eltűnt.

Sóhajtvá fordult vissza, mert érezte, hogy e leányka vonakodása folytán alibije e másfél órára nem mutatható ki minden kétséget kizáró hitelességgel.

Na de — vigasztalá magát — talán ez idő alatt nem történt semmi olyasmi, a miből számára veszély keletkezhetnék.

Nem történt? De bizony történt. Még pedig borzasztó dolog történt. Egy rettenetes rablógyilkosság, mely ép azon idő alatt követtetett el, a mit ő a kapu alatt töltött, sőt ép azon útczában, annak a háznak a közelében, melyben az eső ellen védelmet keresett.

Mikor meghallotta a dolgot, szívét halálos félelem és aggodalom fogta el.

Hát még mikor azt olvasta, hogy oly férfi van gyanúba véve, kinek személyleírása kétségbeejtőleg sok tekintetben hasonlít az övéhez.

Rögtön bérkocsiba ült s egyenesen a leány lakása elé hajtatott. Egy tizes bankó csakhamar megszerezte számára a házmester jó akaratát. Megtudta a mit tudni akart.

Megtudta, hogy a kis lányt Etelkának hívják, s hogy egy szegény, de becsületes csizmadia mesternek a leánya.

Volt hát ürügye a látogatásra. Czipőt rendelt magának. A kis lány is otthonn volt, s ugyancsak pörgette varrógépét.

Kajetán nyájasan üdvözölte, s szorongó szívvel kérdezte, hogy emlékszik-e még reá?

— Emlékszem, felelt a kis lány elpirulva. Azután szüleihez fordulva azt mondta, hogy ez az az úr, a kivel tegnap a kapu alatt megismerkedett.

A csizmadia híreből már ismerte Kajetán urat, s bár egy részről örült, hogy egy ilyen gazdag házi urat

nyerhetett meg kundsajtjának, de azért ez a látogatás még is szeget ütött a fejébe.



Hát még mikor újból előállott különös kívánságával.

— De hallja az úr — mondá majdnem aprehensív hangon — azt már nem teszi a leányom. Hogyan is mer ilyesmit kérni az úr egy becsületes leánytól.

Kajetán úr azonnal kitalálta, hogy itt oly előítéletekkel áll szemben, melyeket nem sikerülend leküzdhetnie.

Nagy búsán távozni készült, midőn hirtelen ötlete támadt. Két rossz közül válasszuk a kisebbiket! Inkább megházasodom, mintsem felakasszanak!

— De ha a jegyese kéré, annak csak megtenné? kérde a csizmadiától.

— Persze hogy megtenné! — mondá a csizmadia.

— Akkor hát ezennel ünnepélyesen megkérem kezét.

— Nem bolondozik az úr? — kérde az örvendetesen meglepett csizmadia.

— Nem szoktam bolondozni, komolyan beszélek.

— Na ha nem bolondozik az úr, akkor részemről nincs kifogás. Minden a leánytól függ. Nos Etelka, mit mondasz hozzá?

— Azt mondom, hogy mindent aláírok — mondá a kis lány elpirulva.

Kajetán most már jobban megnézte a leányt, s arczát oly szelidnek és jóságosnak találta, hogy némileg megnyugodott. Na ez talán még sem jutott akasztófára!

Ebben a házban úgy látszik a véletlennek is kedve telt, mert ő is kedveskedett nászajándékkal:

Azt a bizonyos rablógyilkost épen az nap fogták el, melyen az esküvő történt.

Tanács.

*Fel óhajtasz a magasba jutni
És ott büszkén megállani?
Csak egy mód van reá, barátom,
Hogy tudj mélyen meghajlani.*

Jó fizető.

A. poéta B. dandyhez: Kedves barátom, adj kölcsön tiz forintot, azonnal megfizetem, mihelyt verskötetem második kiadása megjelenik.

NAGY VESZTESÉG.

Megütötte a guta Tóni bácsit, épen midőn a levesnél jártak az ebédelésben.

— Ejnye, — szörnyülködött el a menyé, — csak már reggel történt volna inkább. Az ő számára is hoztattam egy porció húst!

Egy kis különbség.

Orvos. Hát nem tud aludni?

Patiens. Aludni tudok, de *elaludni* nem!

A JÉG.

Rajzolta Tolnay Á.



A nyár unalmas rekkenője,
Az őszi egyhangú bánata...
Hányszor átéltem őket! ah de
Örömet egyik sem ada!
Oh nem a nyár, oh se nem az őszi
A víg évszak... s hát a tavasz?
Dehogy! csak egy van kedvderítő:
A jeges tél: csak az, csak az!

Mikor a tél a lomha földre
Reá fújja lehelletét,
Ne mondjátok, hogy már komorság
Terül a természetre szét:
Hisz virágot is hoz... s virága
Túltesz a tavasziakon:
Nézzétek, mily szeszélyes fodriú
A jégvirág az ablakon.

Tudom, hogy nem kedvvel dudolják
Velem a télnek himnuszát
Szobába szorult öreg bácsik,
Drága tantok, jó nagymamák:
De istenem! értsék meg ám azt,
Hogy az ifjuság is csak él,
Pedig az ifjuság világa
A zuzmarás idő: a tél.

Hej, mikor a tó tükörére
Báterül a jég-patyolat,
S azon, kinek csak lába fúrge,
Ki nem tüzött légyottot ad:
Nem kedves-e az, öreg bácsik,
Drága tantok, jó nagymamák?
Hisz még ti is gyorsabb ütemben
Táposátok a part havát.

Van-e szebb táncz, mint az, a melyben
A jég tükrén kell futni: huss?!
Szárnyak nőnek mindünk bokáin
Kiki egy új Merkurius...
El, el futni versenyt a széllal,
Üzni a nap sugár-nyilát,
Majd elszakadni a világtól:
Ha ez se szép mámor, mi hát?

S fakad-e szebb rózsa az ágon
Piros pünkösdi reggelen,
Mint az, a mely a fúrge lányka
Kipirult két arczán terem?
Oh, az öreg télnek, hiába,
Méltó párja nincs egy se még,
Méltó párja nem is akadhat,
Hurráh, hurráh, éjjen a jég!

Sz. E.

Ujévről és Ujpestről.

Rajzolta Grünwald B.



— Nesze fiam két hatos ujesztendei ajándékba.
= De édes apám, ez a két hatos hamis, ezt senki
se veszi el tőlem.
— Hát hiszen éppen az a jó, ha senki se veheti el
tőled.

Most már mindent tudhat.

Rajzolta: Vágó Pál.



— «Ugyan valld meg most már, édes öregem: szeretnél-e te valakit, mielőtt engemet elvettél volna?» —
«Ugyan, instállak, ne vekszálj már! Hát úgy nézek én ki, mint a ki egyáltalában valaha szeretni tudott volna?»

Igaz barátság.

— Nagyon bizhatsz a karjaidban, hogy tegnap is oly kész voltál birokra kelni a kocsmában pajtásod mellett.

— Hát nem is úgy áll tulajdonkép a dolog. Gyöngye legendy vagyok én. Hanem legalább együtt *löknek ki*.

Műferdítés.

Tanuló. (Olvas.) Themistocles Danais opressam libertatem restituit . . .

Tanár. Nos fordítsa le, barátom.

Tanuló. Themistocles a dánoknak a sajtószabadságot visszadta.

A tengeri háboru.

Dicsekedett egy katona a kocsmban az ő nagyszerű kalandjaival.

— Hát tengeri háboruban voltál-e? — kérdek tőle a hallgatók.

— Volt bizony! — felel meg a kocszmáros. — Tegnap három csőz jól elpáholta a tengeri földön.

A temetőnél.

J. Bizony sokan nyugosznak már a temetőben!

K. Már az igaz! Ha az isten éltet, mi is ide jutunk egyszer!

Az előszobában.

Rajzolta Roskovics Ignác.



— «Cziczuskám, itthon van-e az asszonyod?» —
«Igen!» — Ejh beh kár!»

Soha jobbkor.

Rajzolta Platthy F.



Smüle. (A gazdához, a kinek éppen elliczitalták a holmiját.) Misko bácsi, nem tetszik e! bogyellárist venni?»

Czitálás.

Diák (szerelmes collegájához). Szegény pára, de sajnálatra méltó egy könyvrágó vagy; — nem érted meg azt, a mit glóbuszodba meridiánoznak. Hát azért tanultad Plátó-t, hogy magad plátói szerelembe vesd? — Hisz ez nyilt aszszekuráció a mi estélyeink ellenében

Téli kép.

Rajzolta: Vajda Zs.



Hóviharban az ártatlan
Elhagyja a bűn tanyáját;
Puttonyt czipel, reszket, fáradt,
Búja, gondja könybe árad,
Szel czibálja a ruháját.

Hivja egy hang: nézzen hátra,
Csalogató édent látna.
Büvös mánort, rózsá-berket,
Hol a gyönyör gyönyört kerget,
Hol, bár gyorsan száll az élet,
Percze örök üdvöt érhet;
Hivja egy hang: nézzen hátra!
Mind az övé, a mit látna . . .

S ő, a döre, —
Megy előre.

Dívéki.

DIVAT.

Rajzolta: GYÁRFÁS JENŐ.



Bérekocsis. Nagyságos uram, a nagyságos asszony ott felejtette a kocsiában a napernyőjét és a nagy kendőt, a nagyságos úr meg a pálcáját és a szivartartóját.
Ur. Barátom, ön téved: a pálcza és a szivartárcza a feleségemé, s a nagykendő és a napernyő az enyém.

A boltban.

Rajzolta: BERGER GYÖZÖ.



— «Kérek két krajczárért czikóriát, kettőért meg snuftobákat.» — «Talán bizony vendégetek van?»

Kellemetlen szituációk.

Mikor az ebédnél felszolgáló inas a mártásos esésze tartalmát a nyakad közé tölti, hát bizony az nem a legjobb, — de ha te öntöd azt a a melletted ülő házikisasszony ruhájára, az már aztán igazán nem jó.

Ha a katonát egy feljebbvalója nyakon legyinti, hát bizony az kellemetlen, de ha a katona legyinti nyakon a feljebbvalóját, az aztán igazán a kellemetlen.

GYEREK-HUMOR.

A kis Pistuka egyáltalában nem szerette, ha mosdatták, s mihelyt meglátta a vizes szivacsot, rögtön úgy ordított, mintha nyuzták volna.

Egyszer a szomszédban disznót öltek. A szegény disznó roppant ordítást vitt véghez. Hallgatja ezt Pista s egyszer csak megszólal:

— Mama! kit mosdatnak ott?

A kupak-tanácsból.

Rajzolta: MAULER MÁTYÁS.



Zsiros Nagy Mihály uram. Tisztót tanács! Ne tegyünk mindig mindenféle kifogást, hogy ezért, meg azért nem lehet felépíteni az község házat: az se kifogás, hogy most nincs igavonó barom a kő- meg fa-szállításhoz: tegeye meg mindenki a kötelességét, hát van; ha ökor kő, itt vagyok én, ha lú kő: itt van a fiam.

CSEPPEK.

A házasság egyedüli enyhítő körülménye az, hogy a hamis esküt, — mely alatt kötötték, — nem előre tervezelt gonosz szándékkal, hanem jóhiszeműleg mondják el.

A házasság azért czélszerű hadjárat, mert ott ki-ki legott megtalálja a maga ellenségét.

Helyettesítés.

Rajzolta Rubovics M.



— «Egy szerencsétlen vak koldusnak tessék egy kis alamizsnát adni.» — «Hiszen barátom, maga nem vak, maga egészen jól lát.» — «Igaz biz' az, kérem alássan; de hiszen nem is a magam részére kéregetek én, hanem egy igazi vak részére, a kinek ezen a sarkon van a poszta; hanem az ma az aranylakodalmát tartja, hát én helyettesítem a hivatalában.»

Falusi ékes-szólás.

— Szerencsés jó reggelt kívánok edes tisztelendő uram.
 = Jó reggelt Mihály gazda. No hát a kelmed földjén volt-e az éjjel olyan jó kis eső, mint itt bent a faluban?
 — Volt, volt, tisztelendő uram, egy kis suhogó, de hát nem volt ölegendő. A növényzetnek a gyökereire kellett volna az alkalom, hogy a plánta vehetne magának egy kis buzgalmat és osztán mutathatna egy kis eredetet.

Klappantyú.

Rajzolta: Berger Győző.



Petikéből hogy lesz Péter?
 Úgy, hogy rágyújt és pöfékel.
 Nem sejtve, hogy a vén Sára
 Pislogat ám a hátára.

Föl se venné a hős Péter,
 Hogy rávernek, mert pöfékel:
 Hej, a mit ő szörnyen fájlal,
 Az, hogy nem a — pipaszárral.

Gyakorlati filológia.

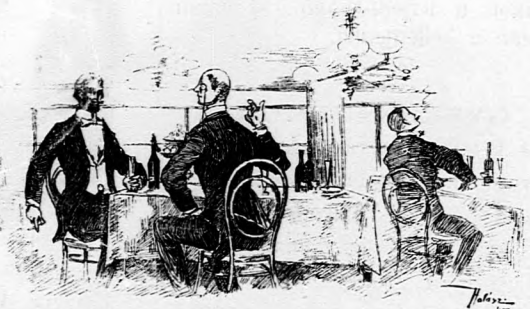
Tanító. Nos, Gyuricza, hát ti nálatok holnap disznó-ölés lesz?

Gyuricza. Igen.

Tanító. Hát hogy van az németül, hogy: hozzá nekem holnap egy kis friss kolbászt?

BÖKKENŐ.

Rajzolta Halász B.



— «Nincs más mód, kedves czimborám: ki kell Mukit hívnod, hiszen becsületedben sértett meg; aztán hiszen ő nagyon gyáva.» — «Igen ám, csakhogy én se vagyok nagyon bátor.»

A HAZA JÁRÓ PÁRNA.

Rajzolta Homiesko A.



«A nagyságos asszony azt mondja a szobaleánynak: Juli, ezt a párnát vigye el a jótékony nőegyletbe a tombola-játék részére. Nekem úgy se tetszik.»



«Jeszus! Most meg vissza hozza a rendőr s még azt mondja, hogy a kidobásért «strófo» is kell fizetni!»



«De mily furesa eset. Két hét mulva hozza a párnát a férje, újévi ajándékkul; ő nyerte meg a tombolán.»



«No, de most reményilem, hogy végkép megszabadultam tőle. Itt van, handlé, a mennyit akar, annyit adjon érte.»



«Jaj, hogy a manó vigye el ezt a párnát, úgy látszik: én ettől nem szabadulok meg másképen, ha csak ki nem dobom.»



«Dehogy is szabadult meg tőle. A nevenapján lelki-testi barát-néja megvette a zsidárustól s ellozta neki meglepetésül. A meglepetés teljesen sikerült.»

Kellemes, kellemetlen, bosszantó.

Ha az ember a hónap végén megkap egy kölcsönadott forintot, ha mindjárt ezüstben is, az kellemes; de ha bemegy vele a trafikba s ott váltás közben rájönnek, hogy a pénz hamis, az kellemetlen; de ha ehhez még szivarra is gyujtottál már s több pénzed nincs, az bosszantó.

Ha a vedéglőben oly ember telepedik le melléd, a kít gazdagnak tudsz s minden jóval megkínál, az kellemes; de ha a fizetésnél kölcsön kéri majdnem összes vagyonod, hogy számláját kifizesse, az kellemetlen; s ha aztán megtudod, hogy az a gazdag ember tulajdonképpen szegény ember, az már bosszantó.

Ha hírül kapod, hogy a gazdag nagybácsid meghalt, az kellemes; s ha rá jön a hír, hogy nagybátyád csak álhalott volt, az kellemetlen; hanem ha erre ismét jön a hír, hogy de bizony igazán meghalt s összes vagyonát egy másik unokaöccsére hagyta, hej de bosszantó az!

Kibékítő magyarázat.

Rajzolta Rubovics M.



- No barátom, a maga bőrében se szeretnék lenni.
- Aztán miért, ha szabad kérdenem?
- Hát csak azért, mert nem férnek el benne.

Suszter-gyerek élelmessége.

Rajzolta Berger Győző.



Koja: «Jó, édes, csepegtetett mézet, szímmézet, tiszta mézet tessék venni.»

A szerelem.

A szerelem mi volna? Bukétek, szerenádok,
Két szív, egy dobbanás. Mig legény-sorba vagy,
Igy hírlík a poéták. S ha végre Ő tiéd lett,
De nem ezt vallja más. Jön még a java csak

Dajkát és masamólot
Egy szó nélkül fizess:
A szerelem prózában
Édes barátom, ez!

I. L.

SZERKESZTŐI SUBROSA.

B-k E. Köszönjük a küldött apróságot. A bomlott órát meg is rajzoltuk. — *K-ny L-s.* De csak körülte most is. — *Cid.* A többi régi. — *W-sz Gy a.* Versét nem használhatjuk. — *K y L* (Mchn.) — *K-y B.* (Páris.) Ezer köszönet a szép rajzokért! — *Alföldi.* Hiába történt meg, mégse jó. — *S-n I-s.* (Udvri.) A küldött apróság legnagyobb része bevált. A hosszabát még nem olvastuk. — *Sarkon.* Meglátjuk, hogy mit küld. — *T. B. B.* (Bpest.) A Stern önkéntes dolgát meg-rajzoltatjuk. — A Sylvesteresti dolog nem nekünk való, s véleményünk szerint egyebütt sem használhatják. — *K-n. L-s.* A kézirat egy hétig rendelkezésére áll. Azon túl nem felelünk róla. — *V-a. M-a.* (Msklcz.) De már ahoz csakugyan nem értünk, hogy beküldött rajzaiból megítéljük: lesz-e önből valaha művész? Ha p. o. ön még csak 8-10 éves, akkor lehet önből piktor épügy, mint generális, hanem ha már érettebb korú, akkor hamarabb generális, mint piktor. Egyébiránt hiszen van ott rajztanár: kérdezze meg attól. — *Atreus.* Egyet sem használhatunk. *H-r. I-r.* Rajzait nem adhatjuk ki. — *Baline.* Sok jó van benne. — *Tempefői* dolgait közölni fogjuk. — *Ij. Sz. F.* Az apróságokat közöljük, de előbb újra meg-rajzoltatjuk. — *Golyhó.* (M.-Óvár.) «Mariska» történetét nem közöljük.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos: **Szabó Endre.**



WEISZ NÁTHÁN

hangszer és harmonika gyári raktára

Budapesten, Kerepesi-ut 18. sz.

Nagy választéka mindennemű fuvó, vonó és ütőhangszereknek; harmoniumok, harmonikák, valamint valódi olasz húrok a legjutányosabb árakon. Legujabb harmonika-fuvolák 12 billentyűvel, ára 2 frt.

Mindennemű hangszerek javítása elfogadtatik és legolcsóbban eszközöltetik. Régi hangszerek ujjakkal becseréltetnek. — Árjegyzékek kívánatra ingyen.

FARSANGRA!

Sport 1/4 palaczk . . . 2.50 frt 1/2 palaczk . . . 1.25 frt
 Monopol 1/4 palaczk . . . 3.— frt 1/2 palaczk . . . 1.50 frt
 Ezen fajú **pezsgőköbél** a kiállítás tartama alatt **10.000** palaczkka¹ fogyasztatott, mely körülmény kitünő minőségük mellett legjobb bizonyítékul szolgál.

Kapható **LITKE L.-nél Pécsen,**

Budapesten: Dorottya-utca 7, Andrásy-út 4.,

továbbá szintén minden I. rangú fűszerkereskedésben, szállodában és vendéglőben.

Magyarhon első, legnagyobb s leghírnevesebb óraüzlete

BRAUSWETTER JÁNOS

SZEGEDEN

cs. kir. és m. kir. szab. chronometer és műórás, föltalálója az első egyedüli kulcs nélkül fölhuzható remontoir-inga óráknak stb.



Kitüntetve:

London 1871.
 Kecskemét 1872.
 Bécs 1873. Ujvidék 1875.
 Szeged 1876. Páris 1877.
 Székesfehérvár 1878.

Levélbeli megkeresésekre pontosan válaszoltatik.

Képes árjegyzék bérmentve.

Javítások pontosan eszközöltetnek.

Alapítottatott 1847-ik évben.

„MERCUR“ hiteles sorsolási lap

XVI. évfolyam.

A «MERCUR» megjelen közvetlen minden húzás után havonként 3-4-szer és hiteles, teljes jegyzéket hoz az összes kihúzott sorsjegyekről, valamint a hátalékokat is.

A pénzügyi rész értékes értesítéseket és tudósításokat tartalmaz, az időszerinti érték-piacz állásáról.

Az előfizetési ár:

egy egész évre 2 forint.

Az előfizetők január 1-én egy főjegyzéket kapnak, mind az 1885. évben kisorsolt bel- és külföldi sorsjegyekről.

Ujabb időben a közönség tévütra vezetésére egy-néhány hasonló című zúglap jelenvén meg, kérjük tehát kellemetlen tévedések elkerülése végett, alant álló

„MERCUR“

cizmet pontosan megfigyelni:

„MERCUR“

kiadóhivatala

Budapest, Dorottya-utca 12.

Mindenkinek ajánlható hasznos és olcsó könyv.

Minden magyar számára, ki az összes emberi ismeretek terén rövid, de magvas fölvilágosítást szerezni és mindenről a mi az életben a sokoldalú műveltség és társalgás alapját megadja, a legközvetlenebb forrásból meríteni óhaját: a

legalkalmasabb kézikönyv

az ez év tavaszán megindult és eddig hét füzetben (a hat első füzet mint I. kötet) már megjelent

KIS-LEXIKON

egyetemes ismerettár 12 füzetben.

Szerkeszti:

Dr. Wekerle László.

E munkának minden egyes füzetje legtömörebb nyomású 5 ívből, az az 160 hasáblapból és négy lapra terjedő képes mellékletből áll, **ára pedig csak 30 kr.**; minden hóban egy-egy füzet jelenik meg és még olcsóbban is megszerezhető

előfizetés útján:

4 füzetre	1 frt — kr.
6 „	1 „ 50 „
8 „	2 „ — „
12 „ vagyis az egész munkára 3 „ — „	

Előfizetések minden hazai könyvkereskedésben még mindig és akármikor eszközölhetők; közvetlen megrendelések a Kis-Lexikon kiadóhivatalába: **PALLAS** irodalmi és nyomdai részvénytársaság, **Budapest, Kecskeméti-utca 6. sz.**

A gazdasági és műszaki haladás iránt érdeklődők figyelmébe.

GAZDASÁGI MÉRNÖK

X. ÉVFOLYAM.

KÖZÉRDEKŰ GAZDASÁGI ÉS MŰSZAKI HETILAP

X. ÉVFOLYAM.

Szerkeszti és kiadja: GONDA BÉLA. ELŐFIZETÉSI ÁRA: Egész évre 10 forint, félévre 5 forint.
Budapest, IX., Csillag-utca 8. sz. Minden száma képekkel gazdagon illusztrálva.

Előfizetési felhívás!

1886. jan. 1-én egy új egész évi előfizetést nyitunk a

MAGYAR MERKUR

hiteles sorsolási tudósítóra.

Ezen lap magyar-német szövegben havonként 2—3-szor jelen meg, esetleg gyakrabban is, és közvetlen minden jelentékeny huzás után könnyen érthető és czélszerű tábellás áttekintéssel közli a hiteles huzási jegyzékeket, továbbá a hátralékokat t. i. a kisorsolt, de még át nem vett nyereményeket, ennél fogva a sorsjegy-birtokosra nézve nélkülözhetlen közlöny.

Az előfizetés legczélszerűbben postautalvánnyal eszközölhető és a Magyar Merkur sorsolási tudósítójához: Budapest, hatvani-utca 17. czimzendő. 3442

Előfizetési ár: bérmentesen házhoz küldve vagy posta útján egy egész évre csak **2 frt.**

A Magyar Merkur kiadóhivatala.

Az „Üstökös“ kiadása

Svihák-Naptár

harmadik gonoszbitott kiadása,
egy csomó új képpel.

Kapható
minden könyvkereskedésben
és
szivartözsdében.

Ára 50 krajczár.

„THE GRESHAM“

életbiztosító-társaság Londonban.

Fiók Ausztriában: BÉCS, Gisellastrasse 1, a társaság saját házában.	Fiók Magyarországon BUDAPESTEN, Ferecz József-tér 5. és 6, a társaság saját házában.
--	---

A társulat vagyona	frank 91.064,543.54
Évi jövedelem prémiák és kamatokban 1885. jun. 30-án	« 17.926,068.77
Kiadások biztosítási, járadék-szerződés és visszavételekre stb. a társulat fönállása óta (1848) több mint	« 164.776,000.—
Az utolsó 12 havi üzleti időszakban a társulatnál	66.393,200.—
frankért új ajánlatok tétettek, mi által a társulat fönállása óta tett ajánlatok összege	1.391.163,329.—

francra rúgnak.

Prospektusok, valamint minden egyéb fölvilágosítások nyujtatnak az osztrák-magyar monarchia minden nagyobb városaiban ügynök urak és az osztrák és magyar fiókok által. 209

HIRDETÉSEK

az «ÜSTÖKÖS» részére felvételnek kiadóhivatalunkban
BUDAPESTEN
IV. kerület, kecskeméti utca 6. szám alatt.

Épen most jelent meg a PALLAS irodalmi és nyomdai részvénytársaság kiadásában, kecskeméti utca 6. sz. és ugyanott, valamint minden könyvkereskedésben kapható

Marosszéki történetek.

Irta

JAKAB ÖDÖN

Gyárfás Jenő rajzaival

Ára 2 frt.